

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 145/10
30.06.2010. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Анђелке Станковић, председника већа, Невенке Важић, Љубице Кнежевић-Томашев, Веска Крстајића и Мирјане Ивић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. С. Ј., због кривичног дела самовлашће из члана 330. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз.71/10 од 15.04.2010. године, подигнутом против правноснажних пресуда Општинског суда у Нишу К.742/09 од 27.04.2009. године и Окружног суда у Нишу Кж.1800/09 од 29.09.2009. године, у седници већа одржаној 30.06.2010. године, донео је

П Р Е С У Д У

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз.71/10 од 15.04.2010. године се УВАЖАВА као ОСНОВАН и утврђује да је правноснажним пресудама Општинског суда у Нишу К.742/09 од 27.04.2009. године и Окружног суда у Нишу Кж.1800/09 од 29.09.2009. године повређен кривични закон – члан 369. тачка 1. ЗКП, у корист окр. С. Ј..

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Нишу К.742/09 од 27.04.2009. године С. Ј., на основу члана 355. тачка 1. ЗКП, ослобођен је од оптужбе за кривично дело самовлашће из члана 330. став 1. КЗ.

Одлучујући о жалби Општинског јавног тужиоца у Нишу, Окружни суд у Нишу је пресудом Кж.1800/09 од 29.09.2009. године одбио жалбу као неосновану и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз.71/10 од 15.04.2010. године, због повреде закона из члана 369. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд утврди да је захтев за заштиту законитости основан и да је првостепеном и другостепеном пресудом повређен закон у корист окривљеног.

Бранилац окривљеног, адв. В. С. поднео је писмено изјашњење поводом захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, са предлогом да се исти одбије, као неоснован, и утврди да не постоји повреда закона на коју се јавни тужилац позива у захтеву.

Врховни касациони суд је, пошто је поступљено у смислу члана 422. став 2. и 3. ЗКП, одржао седницу већа у одсуству уредно обавештених заменика Републичког јавног тужиоца, окр. С. Ј. и браниоца, адв. В. С., на којој је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости подигнут, па је по оцени навода у захтеву и писменог изјашњења браниоца окривљеног, нашао:

Основано се у захтеву за заштиту законитости указује да је првостепеном и другостепеном пресудом повређена одредба члана 369. тачка 1. ЗКП у корист окр. С. Ј..

Наиме, првостепени суд је окр. С. Ј. ослободио од оптужбе за кривично дело самовлашће из члана 330. став 1. КЗ, налазећи да је окривљени радње које су му оптужним актом стављене на терет предузео у самопомоћи, ради отклањања последица незаконитог поступања оштећеног Предузећа ЈП ЕДБ Н., па је у конкретном случају искључена противправност, а тиме и кривично дело. Према ставу првостепеног суда, ЈП ЕДБ Н. је окр. С. Ј. искључило електричну енергију незаконито јер је потраживање у вези кога је електрична енергија искључена, застарело. При томе првостепени суд ту чињеницу да се ради о застарелом потраживању није са сигурношћу ни утврдио.

Међутим, чак и да је поступање електродистрибуције било незаконито, окривљени, у конкретном случају није имао право на самопомоћ односно на самовласно прикључење инсталације на дистрибутивни систем ЈП ЕДБ Н..

Према одредби члана 64. став 1. Закона о енергетици забрањено је самовласно прикључивање објеката, уређаја или инсталација на преносни, транспортни или дистрибутивни систем. Сходно наведеној одредби, окривљени је, уколико је сматрао да му је електрична енергија незаконито искључена, требало да затражи судску заштиту подношењем тужбе у том смислу, са предлогом доношења привремене мере ради наставка испоруке електричне енергије, а не да се самовласно прикључи на дистрибутивни систем.

Како окривљени то није учинио већ се самовласно прикључио на дистрибутивни систем, тиме је остварио сва битна обележја кривичног дела самовлашће из члана 330. став 1. КЗ, те како у конкретном случају није постојао ни један законом прописан основ који искључује постојање кривичног дела, а што је неопходан услов за доношење ослобађајуће пресуде у смислу члана 355. став 1. ЗКП, то је првостепени суд повредио одредбу члана 369. тачка 1. ЗКП у корист окривљеног. Како другостепени суд учињену повреду закона није отклонио већ је првостепену пресуду потврдио, то је иста повреда учињена и другостепеном пресудом. Налазећи, из изнетих разлога, да је захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца основан, Врховни касациони суд је, у смислу одредбе члана 425. став 2. ЗКП, утврдио да је правноснажним пресудама Општинског и Окружног суда у Нишу повређен закон у корист окр. С. Ј., не дирајући у правноснажне пресуде против којих је захтев подигнут.

Записничар-саветник

Председник већа

судија

Драгана Вуксановић, с.р.

Анђелка Станковић, с.р.